

Algorytmy geometryczne

Sprawozdanie z ćwiczeń nr. 3

Wojciech Łoboda

Grupa nr. 1 (środa_13_P_1)

Środowisko oraz narzędzia:

- System operacyjny: Windows 10 x64
- Procesor: Intel Core i7-7700HQ 2.80GHz
- Pamięć RAM: 8 GB
- Środowisko: Jupyter Notebook
- Visual Studio Code

Ćwiczenie wykonano przy pomocy języka python3 z wykorzystaniem następujących bibliotek:

- Numpy
- Matplotlib

Opis ćwiczenia

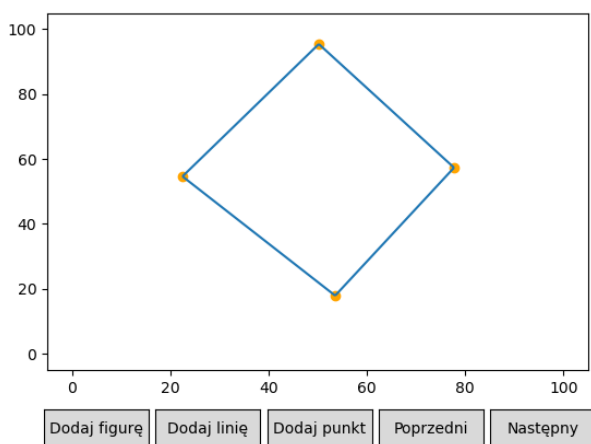
Ćwiczenie polegało na zaimplementowaniu procedury sprawdzającej, czy zadany wielokąt jest y-monotoniczny, zaimplementowaniu algorytmu, który dla danego wielokąta będzie wyszukiwał wierzchołki początkowe, końcowe, łączące, dzielące i prawidłowe oraz wizualizował podział punktów kolorując je zgodnie z klasyfikacją. Należało również zaimplementować algorytm triangulacji wielokąta monotonicznego z możliwością wizualizacji kolejnych kroków algorytmu. Algorytmy należało przetestować dla różnych zestawów danych.

Sposób zadawanie figury oraz wykorzystane zestawy danych

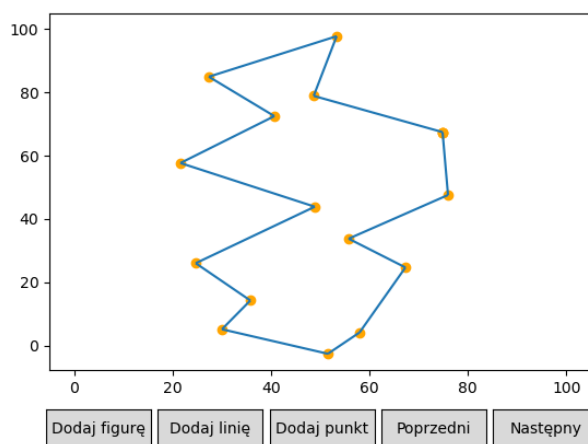
Zadawanie dowolnej figury możliwe jest dzięki zaproponowanemu narzędziu graficznemu wykorzystującemu bibliotekę *matplotlib*, wierzchołki i krawędzie wielokąta danego na wykresie w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara (kolejność punktów w liście jest przeciwna do ruchu wskazówek zegara) zwracane są za pomocą metod *get_added_points()* oraz *get_added_figure()* obiektu *plot*.

Działanie zaimplementowanych algorytmów testowane było na następujących zestawach danych zawierających wielokąty y-monotoniczne oraz nie y-monotoniczne o różnych liczbie punktów i kształcie:

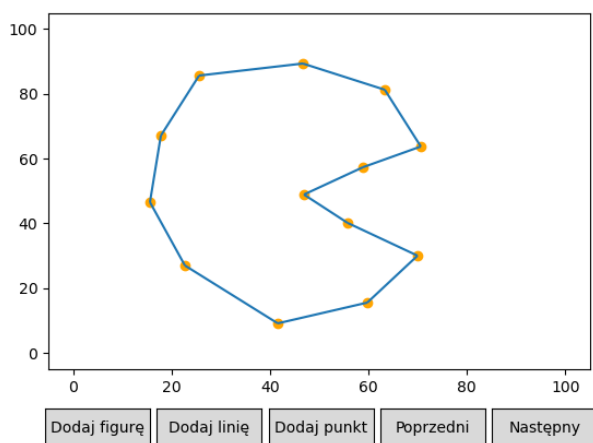
Wykres 1.1 Wielokąt y-monotoniczny (A)

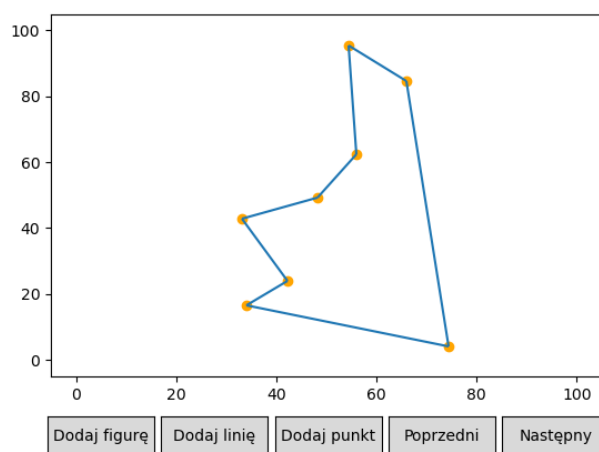
Wykres 1.2 Wielokąt y-monotoniczny (B)

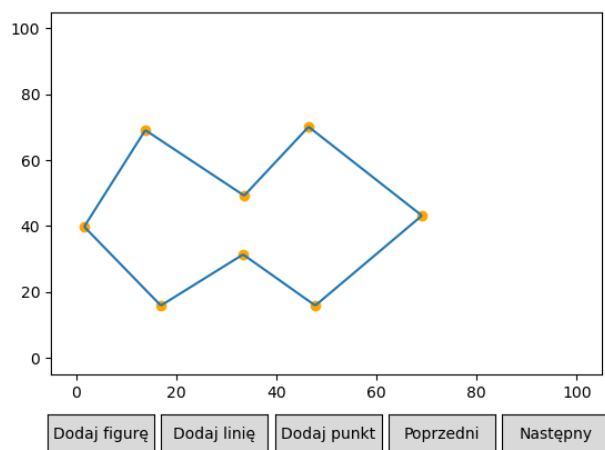
1.3 Wielokąt y-monotoniczny (C)

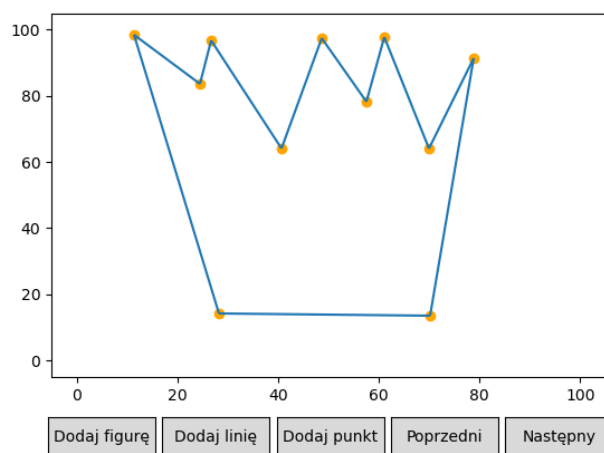
1.4 Wielokąt y-monotoniczny (D)

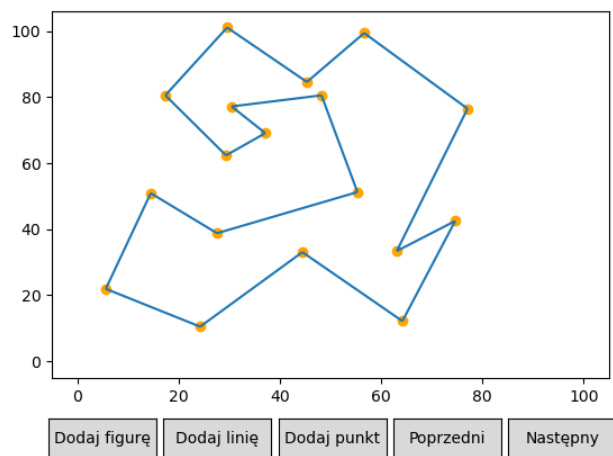
1.5 Wielokąt nie y-monotoniczny (E)

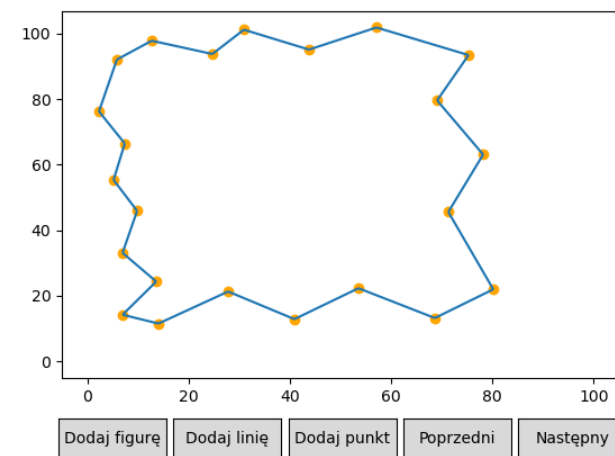
1.6 Wielokąt nie y-monotoniczny (F)

1.7 Wielokąt nie y-monotoniczny (G)

1.8 Wielokąt nie y-monotoniczny (H)

Algorytm klasyfikacji punktów wielokąta

Klasyfikacja punktów polega na przejściu po wszystkich wierzchołkach wielokąta, zaczynając od dowolnego wierzchołka i idąc w kolejności przeciwnej do ruchu wskazówek zegara. Dla każdego z wierzchołków P_t , jeżeli:

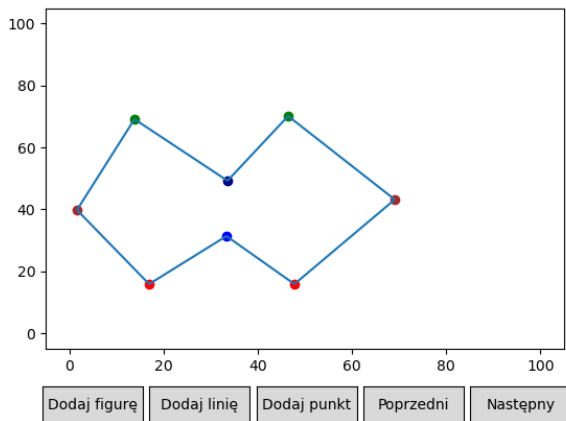
- P_t leży powyżej swoich sąsiadów (współrzędna y dla P_t jest większa od współrzędnych y jego sąsiadów) oraz kąt wewnętrzny wielokąta przy wierzchołku P_t jest mniejszy niż π ($\det(P_{t-1}, P_t, P_{t+1}) > 0$):
 P_t to punkt początkowy (kolor: zielony)
- P_t leży powyżej swoich sąsiadów (współrzędna y dla P_t jest większa od współrzędnych y jego sąsiadów) oraz kąt wewnętrzny wielokąta przy wierzchołku P_t jest większy niż π ($\det(P_{t-1}, P_t, P_{t+1}) < 0$):
 P_t to punkt dzielący (kolor: niebieski)
- P_t leży poniżej swoich sąsiadów (współrzędna y dla P_t jest mniejsza od współrzędnych y jego sąsiadów) oraz kąt wewnętrzny wielokąta przy wierzchołku P_t jest mniejszy niż π ($\det(P_{t-1}, P_t, P_{t+1}) > 0$):
 P_t to punkt końcowy (kolor: czerwony)
- P_t leży poniżej swoich sąsiadów (współrzędna y dla P_t jest mniejsza od współrzędnych y jego sąsiadów) oraz kąt wewnętrzny wielokąta przy wierzchołku P_t jest większy niż π ($\det(P_{t-1}, P_t, P_{t+1}) < 0$):
 P_t to punkt łączący (kolor: granatowy)
- Jeden z sąsiadów leży powyżej P_t a drugi leży poniżej. P_t to punkt prawidłowy (kolor: brązowy)

Gdzie:
$$\det(a, b, c) = \begin{vmatrix} a_x - c_x & a_y - c_y \\ b_x - c_x & b_y - c_y \end{vmatrix}$$

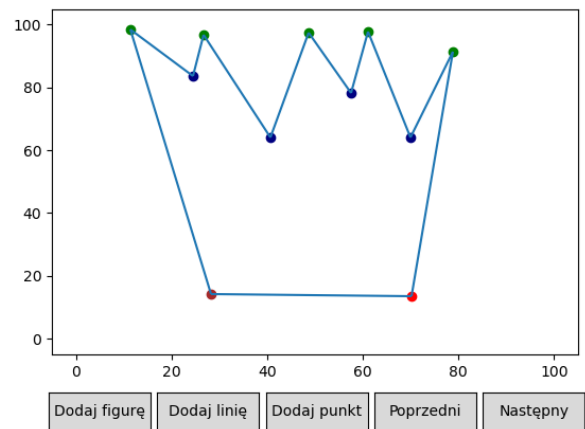
Algorytm jest implementowany przez funkcję *classifyVertices()* która przyjmująca listę wierzchołków wielokąta w kolejności przeciwnej do ruchu wskazówek zegara jako argument i zwracająca listę zawierającą listy zawierające kolejno punkty początkowe, dzielące, końcowe, łączące i prawidłowe.

Wizualizacja klasyfikacji jest implementowana przez funkcję *visualize_points_classification()*.

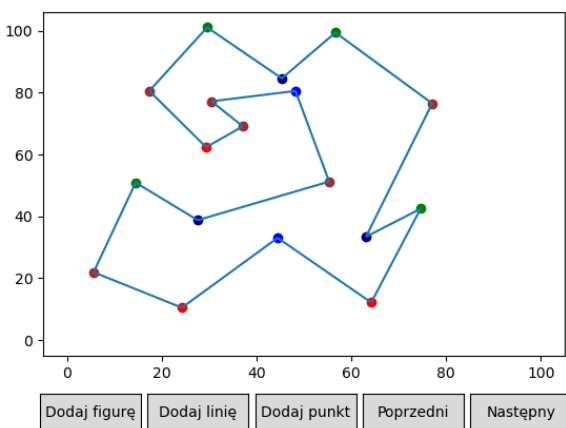
Wykres 2.1 Klasyfikacji wierzchołków wielokąta E

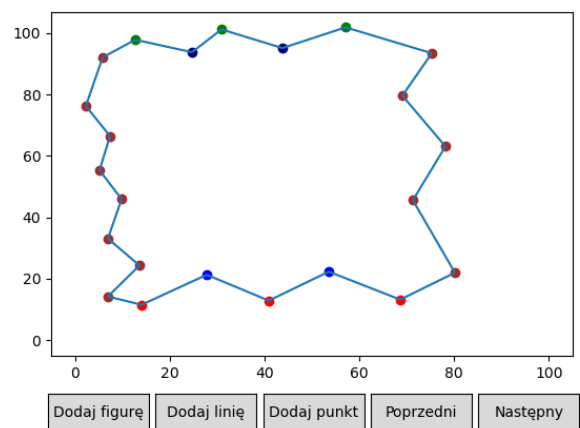
Wykres 2.2 Klasyfikacji wierzchołków wielokąta F

Wykres 2.3 Klasyfikacji wierzchołków wielokąta G

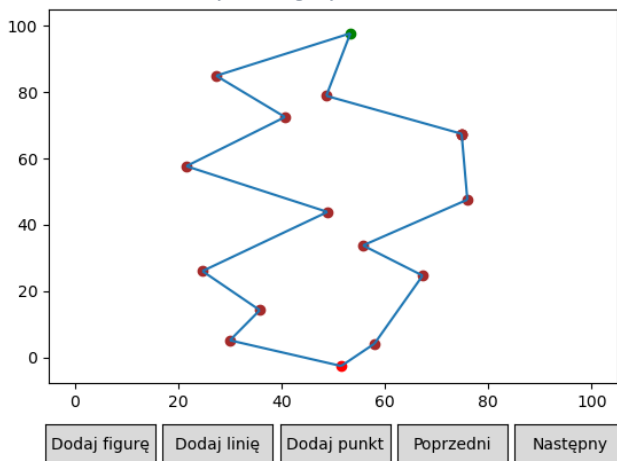
Wykres 2.4 Klasyfikacji wierzchołków wielokąta H

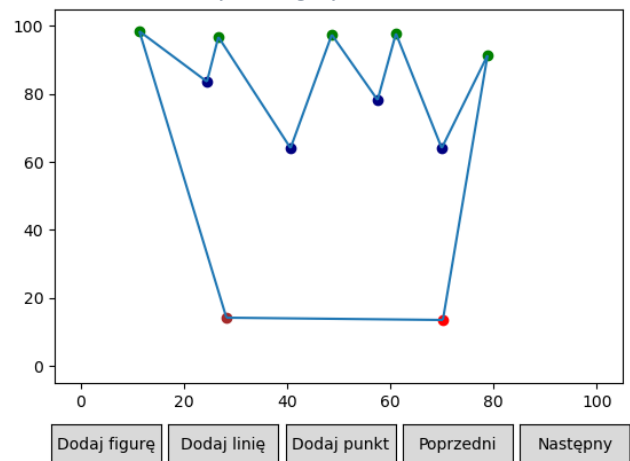
Algorytm sprawdzający czy zadany wielokąt jest y-monotoniczny

Algorytm sprawdzający czy zadany wielokąt jest y-monotoniczny polega na użyciu algorytmu do klasyfikacji wszystkich wierzchołków opisanego powyżej. Jeżeli istnieje wierzchołek wielokąta zakwalifikowany jako wierzchołek łączący lub dzielący to wielokąt nie jest y-monotoniczny w przeciwnym wypadku wielokąt jest y-monotoniczny. Poprawność algorytmu wynika z twierdzenia: Wielokąt jest y-monotoniczny gdy nie ma wierzchołków dzielących i łączących. (Wykład). Algorytm implementuje funkcja `is_y_monotone()`. Przyjmująca listę wierzchołków wielokąta w kolejności przeciwnej do ruchu wskazówek zegara jako argument i zwracająca True jeżeli wielokąt jest y-monotoniczny i False w przeciwnym przypadku

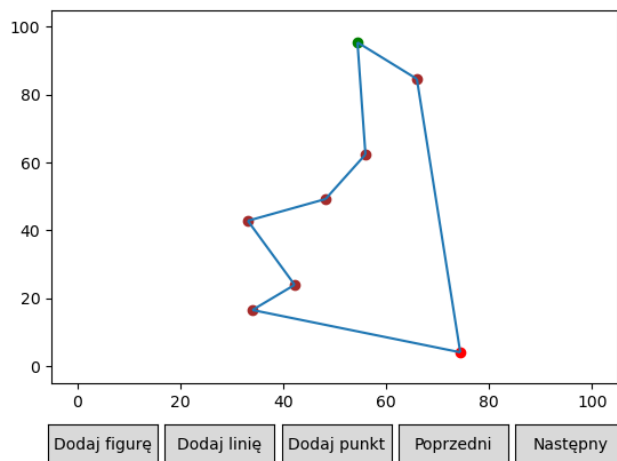
Wykres 3.1 Wielokąt B
Wynik algorytmu: True

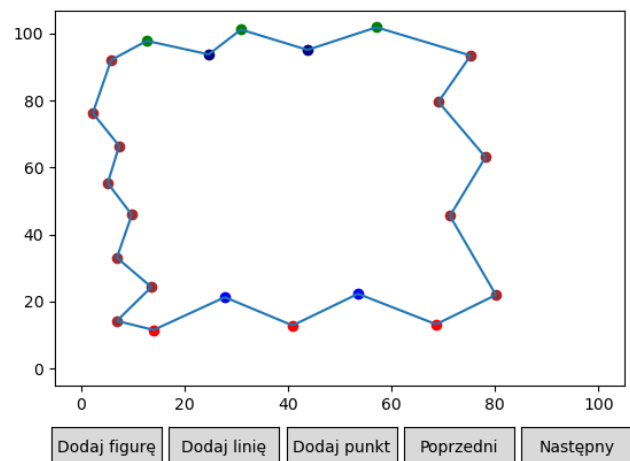
Wykres 3.2 Wielokąt F
Wynik algorytmu: False

Wykres 3.3 Wielokąt D
Wynik algorytmu: True

Wykres 3.4 Wielokąt H
Wynik algorytmu: False

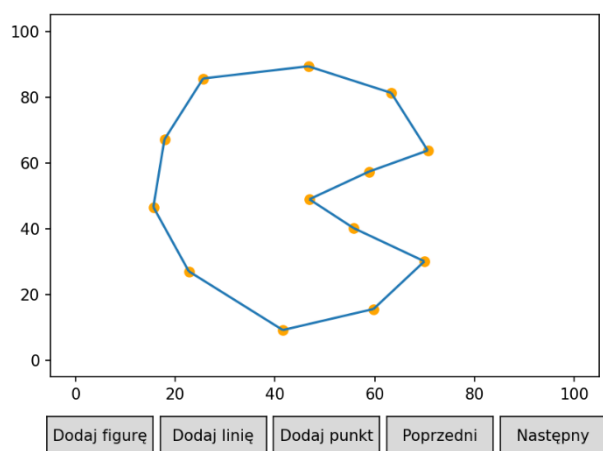
Algorytm triangulacji wielokąta y-monotonicznego

Algorytm triangulacji wielokąta monotonicznego:

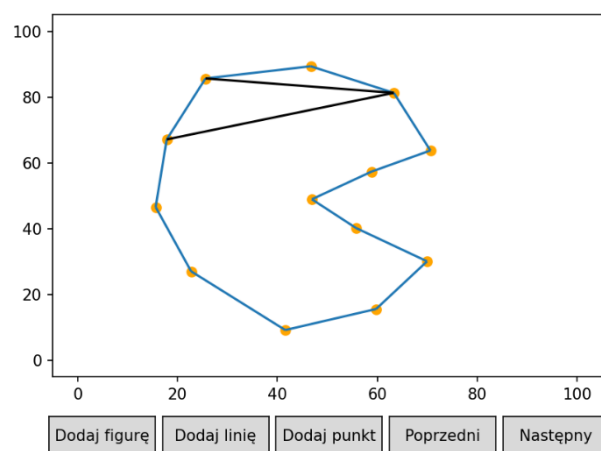
- Określamy lewy i prawy łańcuch wielokąta względem kierunku monotoniczności.
- Porządkujemy wierzchołki wzdłuż kierunku monotoniczności.
- Wkładamy dwa pierwsze wierzchołki na stos.
- Jeśli kolejny wierzchołek należy do innego łańcucha niż wierzchołek stanowiący szczyt stosu, to możemy go połączyć ze wszystkimi wierzchołkami na stosie. Na stosie zostają dwa wierzchołki, które były „zamiatane” ostatnie.
- Jeśli kolejny wierzchołek należy do tego samego łańcucha co wierzchołek ze szczytu stosu, to analizujemy kolejne trójkąty, jakie tworzy dany wierzchołek z wierzchołkami zdejmowanymi ze stosu.
  - Jeśli trójkąt należy do wielokąta, to usuwamy wierzchołek ze szczytu stosu
  - w przeciwnym przypadku umieszczamy badane wierzchołki na stosie.

Wizualizacja wybranych kroków dla wielokąta C:

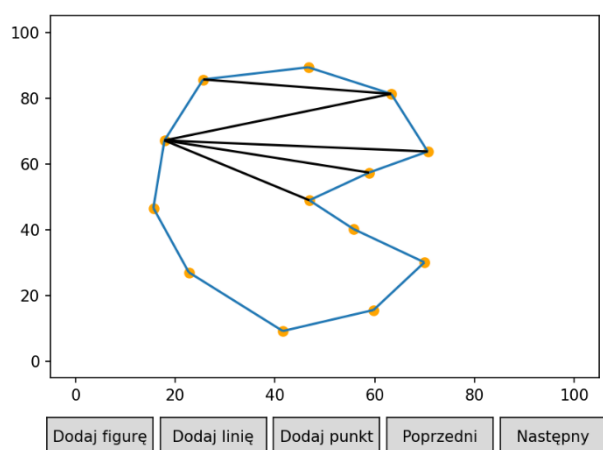
Wykres 4.1 Krok 0

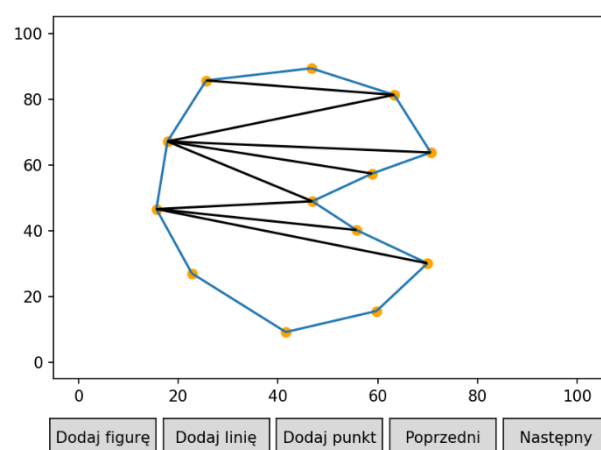
Wykres 4.2 Krok 2

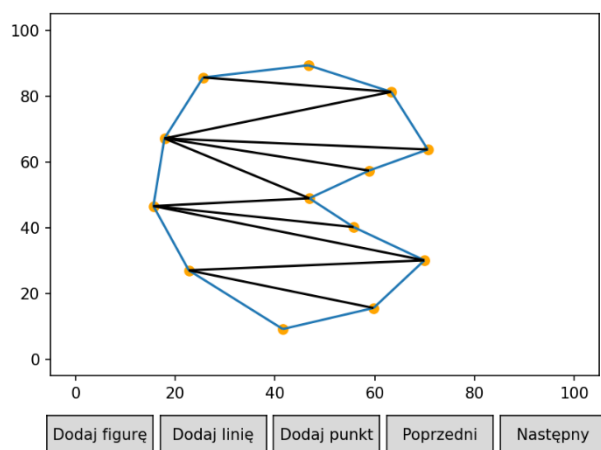
Wykres 4.3 Krok 5

Wykres 4.4 Krok 9

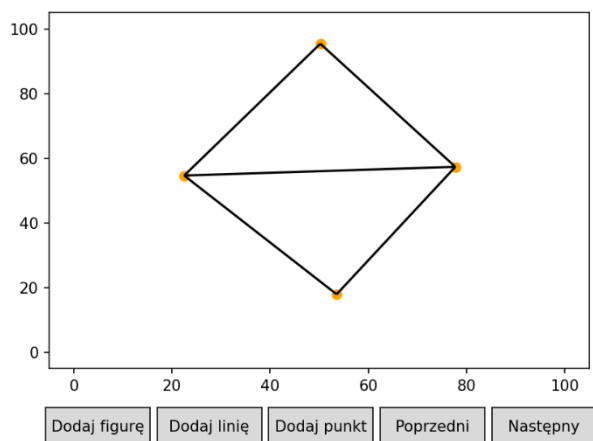

Wykres 4.5 Krok 12

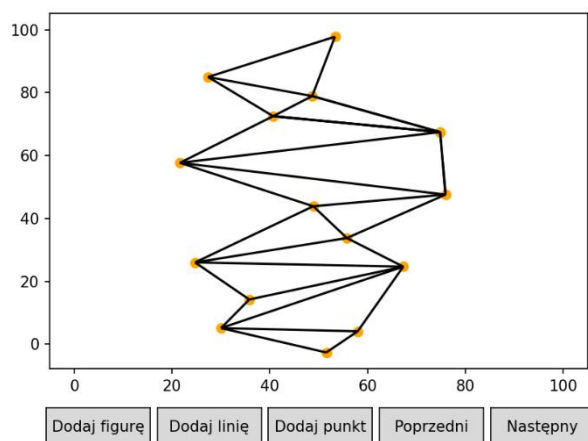

Wizualizacja wynikowej triangulacji dla wszystkich zbiorów y-monotonicznych:

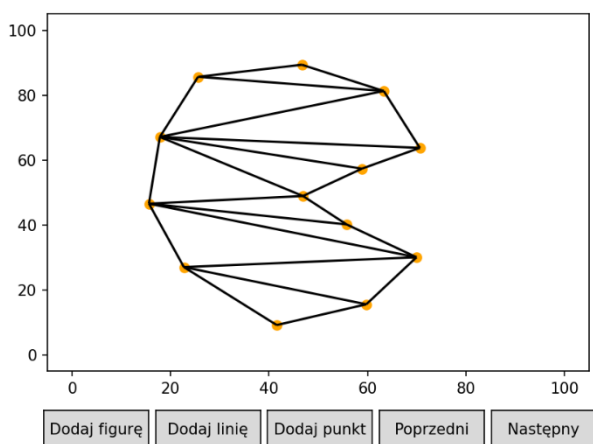
Wykres 5.1 Triangulacja wielokąta A

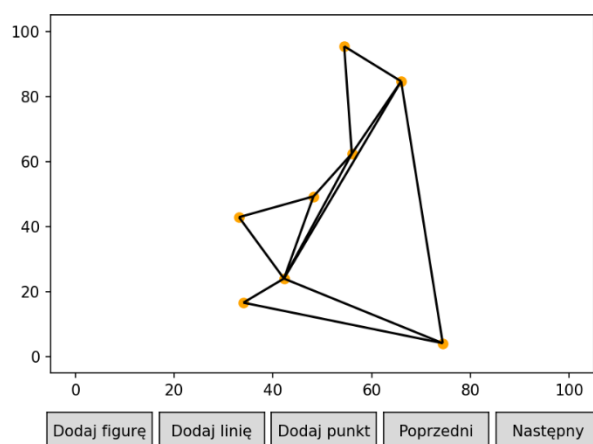
Wykres 5.2 Triangulacja wielokąta B

Wykres 5.3 Triangulacja wielokąta C

Wykres 5.4 Triangulacja wielokąta D

Algorytm implementowany jest przez funkcję `triangulate_monotone_polygon()`, która jako argument przyjmuje listę wierzchołków wielokąta, reprezentowanych jako para współrzędnych. Wierzchołki powinny być uporządkowane przeciwnie do ruchu wskazówek zegara. Funkcja zwraca listę *diagonals* która zawiera w sobie pary indeksów z zadanej listy wierzchołków które są łączone przez dodawane przekątne.

Wykorzystane struktury danych

Do reprezentowania wielokąta wykorzystuje link-listę dwukierunkową. Każdy element listy zawiera współrzędne wierzchołka wielokąta, indeks identyfikujący wierzchołek oraz wskaźniki:

next – wskaźnik na następny wierzchołek w porządku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara.

prev – wskaźnik na poprzedni wierzchołek w porządku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara.

Wykorzystanie takiej struktury zapewnia szybki dostęp do sąsiadów każdego z wierzchołków, wygodny sposób na weryfikację czy przekątna którą próbujemy dodać w trakcie triangulacji nie należy do zbioru krawędzi oraz łatwą iterację po wierzchołkach wielokąta w odpowiedniej kolejności. Podwójnie łączona lista upraszcza w ten sposób implementację algorytmu do klasyfikacji wierzchołków oraz do triangulacji wielokąta.

Triangulacja wielokąta jest reprezentowana jako zbiór par indeksów (z listy w której podane są wierzchołki) punktów które są łączone przez dodaną przekątną, oddzielając w ten sposób informacje geometryczną od topologicznej (w implementacji lista *diagonals*) oraz ułatwiając prace nad danymi.

Wnioski

Zaimplementowane algorytmy działały poprawnie dla wszystkich wykorzystanych zestawów danych na podstawie czego można wnioskować że algorytmy zostały odpowiednio zaimplementowane.